

شهرام خرازی ها:
مجلات سینمایی
کشورهای توسعه
یافته در توسعه
و ارتقاء سطح
کیفی سینما نقش
تأثیر گذار و غیر قابل
انکاری دارند. اما
در کشورهای در
حال توسعه از جمله
ایران، از چنین
جایگاهی برخوردار
نیستند. زیرا سینمای
کشورهای در حال
توسعه بی اعتنا به
خروجی مجلات
سینمایی، به راه خود
ادامه می دهد

در راس این رخدادها، چگونگی اداره سینما و تخصص مدیران امور سینمایی و بضاعت دانشی مجریان و مسئولان سینما قرار دارد، درک جایگاه و نقش نشریات سینما در تداوم فعالیت سینمای ایران از سوی مسئولان، امری مهم است که اگر به درستی وجود داشته و اجرایی می شود، آن ها تمام قد در خدمت سینما و سینماگران و یاری بخش فعالیت رسانه های سینمایی بودند. رخنه و نفوذ مستمر فضای مجازی در زندگی ها و میان نسل ها از دیگر عوامل کم رنگی، کم رونقی و تعطیلی رسانه های سینمایی است. در واقع شکل یابی مثلث تکاملی و تعاملی بین رسانه های سینمایی، سینماگران و مدیران سینما، راهی است که می تواند عملکرد مدیران را ثمر بخش کرده، سینما را متحول نموده و نشریات سینمایی را در جایگاه مهم فرهنگی و سینمایی خود قرار دهد. بدیهی این که، کاستی در هر کدام از اصلاح سه گانه، افول سینمای کشور را در پی خواهد داشت. درستکار: همانطور که عرض کردم مسئله فرهنگ، برای کارگزاران و مدیران سینمایی و مدیران کلی کشور، مسئله مهمی نیست. اصلا ما سیاست های فرهنگی

نشریات سینمایی، دیده می شود که سبب ساز ایجاد تعاملات قوی و ضعیف است. با این همه، اهالی سینما در کل، نگاهی مساعد، مطلوب و دوستانه به ایران خود، در نشریات سینمایی دارند که در کسب موقعیت و جایگاه سینمایی و اجتماعی آن ها موثر است.

۸. دلایل افول مجلات تخصصی

شهرام خرازی ها: افراط و تفریط در ممیزی، خودسانسوری، حضور و فعالیت افراد غیر سینمایی در مجلات سینمایی، کمبود دانش و تجربه به طور همزمان در منتقدان، جایگزینی «حسادت حرفه ای» به جای «رقابت حرفه ای»، برخورد نبودن خبرنگاران، عکاس ها، مصاحبه گران، نویسندگان و منتقدان از مدرک تحصیلی مرتبط، به کارگیری افراد غیر مرتبط از خاله و دختر خاله و پسر خاله گرفته تا همسفر، همسایه و دوست دختر در مجلات، بی اعتنایی به فرایند پژوهش در تهیه مطالب سینمایی و مصاحبه ها و هدایت میز گردها، عدم آشنایی کافی با ژورنالیسم زرد و قابلیت های آن از جمله علل افول مجلات تخصصی سینما در ایران هستند.

و سیاست گذاری فرهنگی نداریم. نسبت به ادوار گذشته کمتر مورد استقبال قرار می گیرند در حالی که در روزگاری نه چندان دور مجلات سینمایی در رده نشریات پر فروش بودند و پوسته های رنگی هنر پیشه های سینما که در صفحه وسط این مجلات به چاپ می رسید، کلی طرفدار داشت.

جبار آذین: ایستایی و افول بخشی از نشریات سینمایی، کمتر نشات گرفته از مسائل و مناسبات داخلی برخی از این نشریات و بیشتر متأثر از رویدادهای بیرونی و تغییر و تحولات اجتماعی، سیاسی و اقتصادی است.

سیاست گذاری فرهنگی ما عموماً سلبی است؛ این کار را نکن، این کار را بکن. در این دوره که بدتر هم شده است. بسیاری از مدیران ارشد فرهنگی که در حال حاضر بر بستر کار هستند، حرف های عادی خودش را هم بلد نیست بزند، چه برسد به این که بخواهد کاری کند کارستان، یا به قول معروف حرکتی کند که به نفع فرهنگ تمام شود. از طرفی وضعیت کاغذ هم خراب است. بنابراین دولت حمایت های لازم را از مجلات نمی کند و عموماً به نشریات و مجلات هم مسیر خودش توجه می کند. بنابراین اگر وضعیت مجلات خراب است، بخش مهم و اساسی اش به گردن دولت است. وضعیت اقتصادی مردم را منهدم کرده است خودش هم در حوزه فرهنگ، قدمی بر نمی دارد. وزارت ارشاد هشتاد درصد بودجه خودش را صرف نگهداری خودش، یعنی صرف کارمندان خودش می کند. بنابراین شما دیگر چه انتظاری دارید؟ گردش مالی سینمای ایران بالای ۴۰۰ الی ۵۰۰ میلیارد تومان است. یعنی کل پولی که در طول سال در گردش است، ۵۰۰ میلیارد تومان است. با این بودجه می شود مثلاً یک آپارتمان ۱۰۰ تا ۲۰۰ متری در شمال شهر تهران خرید! این فاجعه است. بنابراین من این جا دولت را مقصر می دانم و اگر نشریات تخصصی وضعیتشان خوب نیست بخاطر این است که هیچ برنامه فرهنگی و هیچ حمایت فرهنگی ای نیست. هیچ تبلیغ و ترویجی هم نیست، آن ها با سبیلی صورت خودشان را سرخ نگه می دارند. البته مفهومش این نیست که چون این موارد را نداریم، مخاطب یا خواهنده نداریم. ما مخاطب و خواهنده داریم، حتی اگر نداشته باشیم هم وظیفه مان است که به عنوان متولی، ذائقه سازی کنیم. مجله «فیلم» این کارها را کرده است. در بدترین روزهای سخت کشور، در زمان جنگ، در زمان تغییر سیستم و در دورانی که در کشور مشکلات بسیاری بود، ولی مجله سینمایی هم بود و مردم از آن استقبال می کردند. یک زمانی یک مجله تبدیل شده به ده، دوازده مجله. بنابراین قطعاً آن پتانسیل این ماجرا هست. یک مسئله ظریفی هم وجود دارد، این که ما قبلاً یک مجله ماهانه درمی آمد و مطالب را در آن می خواندیم، اما در حال حاضر تمام روزنامه ها صفحات فرهنگی روزانه و صفحات سینمایی هفتگی دارند، تمام خبرگزاری ها واحد یا بخش سینمایی فرهنگی جداگانه و مستقل دارند و هر روز خبر انتشار پیدا می کند. بنابراین یک کمی این مسائل در تعدد و تکثر در گاه های فرهنگی سرشکن هم شده است.

